

Sag C-258/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

27. marts 2019

Forelæggende ret:

Kúria (øverste domstol, Ungarn)

Afgørelse af:

7. marts 2019

Sagsøger:

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Sagsøgt:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (den nationale administrative told- og skattemyndighed, afdelingen for klager, Ungarn)

Afgørelse truffet af

Kúria (øverste domstol, Ungarn)

i egenskab af kassationsdomstol

[udelades]

Sagsøger: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. ([udelades] Budapest [udelades])

[udelades]

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (den nationale administrative told- og skattemyndighed, afdelingen for klager, Ungarn) ([udelades] Budapest [udelades])

[udelades]

Twistens genstand: forvaltningsretlig sag på afgiftsområdet

[udelades] [nationale processuelle betragtninger]

Konklusion

Kúria [udelades] forelægger følgende præjudicielle spørgsmål inden for rammerne af en præjudiciel procedure:

- 1) Er en medlemsstats praksis i strid med princippet om afgiftsneutralitet og de formelle betingelser for retten til momsfradrag, når den i forbindelse med udøvelse af retten til afgiftsfradrag udelukkende tager hensyn til det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtrådte, uden at tage i betragtning, at kontraktens opfyldelse har været genstand for en civilretlig tvist mellem parterne, som blev afgjort ved domstolene, og at fakturaen ikke blev udstedt før afsigelsen af den endelige dom?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da muligt at overskride forældelsesfristen for udøvelse af retten til momsfradrag, som i medlemsstatens lovgivning er fastsat til fem år fra det tidspunkt, hvor leveringen af tjenesteydelserne fandt sted?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, har fakturamodtagerens adfærd da indvirkning på udøvelsen af fradragsretten i den foreliggende sag, når denne adfærd består i ikke at betale entreprenørens vederlag – som er fastsat ved endelig dom – før den af entreprenøren iværksatte fuldbyrdelsesprocedure, hvilket var årsag til, at fakturaen ikke blev udstedt før forældelsesfristens udløb?

Relevante [retsregler]

Gældende EU-retlige forskrifter på tidspunktet for leveringen af tjenesteydelserne

Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (herefter »sjette direktiv«).

»Artikel 10

1. I det følgende forstås ved
 - a) afgiftspligtens indtræden: den omstændighed, der bevirker, at lovens betingelser for afgiftens forfald er opfyldt

- b) afgiftens forfald: det forhold, at statskassen i henhold til loven fra et bestemt tidspunkt kan gøre sit krav gældende over for den afgiftspligtige person, også selv om der kan gives udsættelse med betalingen.

2. Afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor levering af goderne eller tjenesteydelsen finder sted. [...]

[...]

Uanset ovennævnte bestemmelser kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at afgiften for visse transaktioner og for visse kategorier af afgiftspligtige personer forfalder:

- enten senest ved udstedelsen af faktura eller af det dokument, der tjener som faktura, eller
- senest når vederlaget indgår, eller
- såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne eller det dokument, der tjener som faktura, udstedes for sent, inden for en nærmere angivet frist fra afgiftspligtens indtræden.

[...]«

»Artikel 17

Fradragsrettens indtræden og omfang

- 1) Fradragsretten indtræder samtidig med, at den fradragsberettigede afgift forfalder.
- 2) I det omfang goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons transaktioner, er han berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:
 - a) den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for goder, der er eller vil blive leveret ham, og for tjenesteydelser, der er eller vil blive udført for ham af en anden afgiftspligtig person

[...]«

»Artikel 18

Fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten

1. For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person:
 - a) for det i artikel 17, stk. 2, litra a), omhandlede fradrag være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3

[...]«

Gældende EU-retlige forskrifter på tidspunktet for fakturaens udstedelse

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)

»Artikel 62

I dette direktiv forstås ved

- 1) »afgiftspligtens indtræden«: den omstændighed, der bevirker, at lovens betingelser for afgiftens forfald er opfyldt
- 2) »afgiftens forfald«: det forhold, at statskassen i henhold til loven fra et bestemt tidspunkt kan gøre sit krav gældende over for den afgiftspligtige person, også selv om der kan gives udsættelse med betalingen.«

»Artikel 63

Afgiftspligten indtræder og afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor levering af varer eller ydelser finder sted.«

»Fradragsrettens indtræden og omfang

Artikel 167

Fradragsretten indtræder samtidig med, at den fradragsberettigede afgift forfalder.«

»Artikel 168

I det omfang varer og ydelser anvendes i forbindelse med hans afgiftspligtige transaktioner, hvoraf der er betalt moms, har den afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvor han foretager transaktionerne, ret til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

- a) den moms, som skal betales eller er betalt i nævnte medlemsstat for varer og ydelser, der er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig person

[...]«

»Betingelser for udøvelse af fradragsretten

Artikel 178

For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person opfylde følgende betingelser:

- a) for det i artikel 168, litra a), omhandlede fradrag – for så vidt angår levering af varer og ydelser – være i besiddelse af en faktura, der er udfærdiget i overensstemmelse med afsnit XI, kapitel 3, afdeling 3-6

[...]«

Gældende ungarske retsforskrifter på tidspunktet for leveringen af tjenesteydelserne

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (lov nr. LXXIV af 1992 om merværdiafgift, herefter »den tidligere momslov«)

»§ 16

1) I forbindelse med levering af varer og tjenesteydelser forfalder afgiften – med forbehold af bestemmelserne i §§ 17 og 18 – på tidspunktet for opfyldelsen eller, i givet fald, den delvise opfyldelse (herefter under ét »opfyldelsen«).

2) Medmindre andet bestemmes i denne lov, fastsættes opfyldelsestidspunktet efter bestemmelserne i Polgári Törvénykönyv (den civile lovbog) [...]«

»§ 32

1. Den i § 34 omhandlede afgiftspligtige person har ret til i det afgiftsbeløb, han skal betale, at fradrage:

a) afgiftsbeløb, som i forbindelse med levering af goder eller tjenesteydelser er blevet væltet over på denne af en anden afgiftspligtig person – herunder i tilfælde af selskabsomdannelse dennes juridiske forgænger – eller af en afgiftspligtig person i medfør af lov om forenklet selskabsskat [...]«

»§ 35

1. Fradragsretten kan – med forbehold af bestemmelserne i lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer – alene udøves, hvis der foreligger troværdige dokumenter, der bekræfter størrelsen af den indgående afgift. Følgende kan anses for at være sådanne dokumenter, hvis de er udstedt i den afgiftspligtige persons navn:

a) fakturaer og forenklede fakturaer [i det tilfælde, der er omhandlet i § 32, stk. 1, litra a) og g)] [...]«

Gældende ungarske retsforskrifter på tidspunktet for fakturaens udstedelse

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (lov nr. CXXVII af 2007 om merværdiafgift, herefter »momsloven«)

»§ 55

1. Afgiften forfalder på det objektive opfyldelsestidspunkt for den transaktion, som bevirker afgiftens indtræden (herefter »opfyldelsen«).

»§ 119

1. Medmindre andet er fastsat i denne lov, opstår retten til fradrag i afgiften, når den skyldige afgift, som svarer til den indgående moms, skal fastsættes (§ 120).«

»§ 120

I det omfang den afgiftspligtige person – når vedkommende optræder i denne egenskab – anvender eller på en anden måde udnytter varer eller tjenesteydelser til at foretage afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser, har han ret til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage afgifter, som:

a) er blevet væltet over på ham af en anden afgiftspligtig person – herunder de personer eller organer, der er omfattet af den forenklede selskabsskat – i forbindelse med køb af varer eller tjenesteydelser. [...]«

»§ 127

1. Udøvelsen af fradragsretten er underlagt en betingelse om, at den afgiftspligtige person personligt er i besiddelse af:

a) i tilfælde omfattet af § 120, litra a): en faktura udstedt i vedkommendes navn, der bekræfter, at transaktionen er gennemført [...]«

Ungarske processuelle bestemmelser vedrørende udøvelse af fradragsretten

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (lov nr. XCII af 2003 om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer, herefter »lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer«)

»§ 164

1. Retten til at fastsætte afgiften udløber efter fem år regnet fra den sidste dag i det kalenderår, hvor der skulle have været foretaget angivelse af eller meddelelse om afgiften, eller hvor afgiften i mangel af angivelse eller meddelelse skulle have været indbetalt. Retten til at ansøge om offentlig støtte og retten til at anmode om tilbagebetaling af for meget indbetalte beløb udløber – medmindre andet bestemmes i loven – efter fem år regnet fra den sidste dag i det kalenderår, hvor disse rettigheder opstod.«

Faktiske omstændigheder

- 1 Den 12. november 1996 og den 17. september 1997 indgik sagsøgeren bygge- og anlægskontrakter med et erhvervsdrivende selskab vedrørende udførelse af arbejde i forbindelse med et luftbåret telekommunikationsnetværk. I henhold til kontrakterne kunne entreprenøren ikke anmode om en modydelse for udførelsen af poster, som bygherren ikke havde godkendt over for sagsøgeren. Sagsøgeren betalte alene en del af vederlaget til entreprenøren, eftersom der var opstået uenighed mellem parterne med hensyn til beløbets størrelse. Entreprenøren krævede betaling af det tilgodehavende vederlag og anlagde i denne forbindelse et søgsmål, hvori Fővárosi Ítélotábla (appelretten i Budapest, Ungarn) i sin dom nr. 3.Pf.20 756/2004/5 af 17. september 2004 tilpligtede sagsøgeren at betale 19 703 394 HUF med tillæg af renter. Sagsøgeren iværksatte revisionsanke til prøvelse af denne afgørelse, men ved dom nr. Pfv.VII.21 212/2010/6 af 5. oktober 2010 stadfæstede Legfelsőbb Bíróság (øverste domstol, Ungarn [o.a: betegnelse anvendt frem til 2012 for det nuværende Kúria]) den af Fővárosi Ítélotábla afsagte straffedom. Sagsøgeren betalte entreprenørens vederlag i forbindelse med tvangsfuldbyrdelsen, og den 15. juni 2011 udstedte entreprenøren efter anmodning fra sagsøgeren en faktura, hvori den 6. juni 2011 var angivet som opfyldelsesdato.
- 2 Sagsøgeren foretog fradrag af den merværdiafgift [herefter »moms«], der fremgik af fakturaen, med et beløb på 3 940 679 HUF, i momsangivelsen for andet kvartal 2011. Afgiftsmyndigheden foretog en kontrol forud for udbetalingen af beløbene og konstaterede i denne forbindelse, at sagsøgeren havde indgivet en uretmæssig tilbagebetalingsanmodning, hvorfor den pålagde sagsøgeren en afgiftsbøde på 394 000 HUF. Ifølge myndigheden skulle forældelsesfristen i henhold til § 36, stk. 1, litra a), og § 16, stk. 15, i den tidligere momslov beregnes fra den 31. december 2004, hvorfor fristen for at anmode om tilbagebetaling af moms var udløbet den 31. december 2009. Sagsøgeren bestred afgiftsmyndighedens standpunkt og anlagde i denne forbindelse et forvaltningsretligt søgsmål, som blev forkastet i første instans. Efterfølgende annullerede Kúria ved dom nr. Kfv.V.35 490/2014/5 såvel sagsøgtes afgørelse som den af [afgifts]myndigheden i første instans truffede afgørelse, idet den pålagde sidstnævnte myndighed at indlede en ny procedure. I modsætning til afgiftsmyndighedens opfattelse fandt Kúria, at den tidligere momslovs § 16, stk. 15, ikke fandt anvendelse, men at opfyldelsestidspunktet derimod skulle fastsættes efter lovens generelle bestemmelser.
- 3 I forbindelse med den nye [administrative] procedure fastsatte afgiftsmyndigheden – på grundlag af Fővárosi Ítélotáblas dom – opfyldelsestidspunktet til den 16. november 1998, og følgelig gav den afslag på retten til momsfradrag med henvisning til, at fristen var udløbet. Det fremgår af begrundelsen for den [administrative] afgørelse, at den tidligere momslov tydeligt knyttede fradragsrettens indtræden sammen med tidspunktet for fastsættelsen af den indgående moms. Følgelig opstod retten til at fradrage den indgående moms i forbindelse med en erhvervelse samtidig med, at afgiftskravet vedrørende den samme transaktion opstod over for leverandøren. Afgiftsmyndigheden fandt, at

den af entreprenøren udstedte faktura angav en ukorrekt opfyldelsesdato, eftersom opfyldelsen i virkeligheden havde fundet sted den 16. november 1998, hvorfor sagsøgerens fradragsret ligeledes var indtrådt på dette tidspunkt. Den bemærkede, at opfyldelsestidspunktet på fakturaen ikke henviser til betalingen, men derimod til gennemførelsen af den økonomiske transaktion mellem parterne.

- 4 Sagsøgeren gjorde i sit forvaltningsretlige søgsmål gældende, at bestemmelserne vedrørende retten til at fastsætte afgiften samt forældelsen heraf ikke finder anvendelse på forældelsen af den fordring, som sagsøgeren har til gode. Under henvisning til § 326, stk. 1 og 2, i a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (lov nr. IV af 1959 om indførelse af den civile lovbog) anførte den, at forældelsesfristen end ikke var begyndt at løbe, men fortsat var latent. Fradragsretten indtrådte først, da sagsøgeren havde fået den korrekt udstedte faktura i hænde. I henhold til den tidligere momslovs § 35 forudsætter udøvelsen af fradragsretten, at den afgiftspligtige person er i besiddelse af en faktura på transaktionen, som er udstedt i dennes navn. Sagsøgeren var ikke i besiddelse af en sådan faktura før 2011. Det forhold, der efter sagsøgerens opfattelse var afgørende med hensyn til udøvelsen af fradragsretten, var den betaling, som denne havde foretaget. Sagsøgeren havde betalt entreprenørens faktura i andet kvartal af 2011, hvorfor kravet om, at den anden afgiftspligtige person skulle have væltet momsen over på sagsøgeren, ikke var opfyldt før dette tidspunkt. Det indtagne standpunkt i den [administrative] afgørelse betød, at entreprenøren indbetalte den på sagsøgeren overvæltede moms til skattevæsenet, uden at sagsøgeren havde mulighed for samtidig at fradrage eller modregne momsbeløbet.
- 5 Retten i første instans forkastede sagsøgerens forvaltningsøgsmål.
- 6 Parterne er enige om, at entreprenøren i 1998 opfyldte sine forpligtelser i henhold til de bygge- og anlægskontrakter, som den havde indgået med sagsøgeren. Det fremgår af dommen i den civile sag mellem parterne, at sagsøgerens adfærd hindrede entreprenøren i at udstede fakturaen vedrørende sit vederlag, eftersom sagsøgeren ikke før fuldbyrdelsesproceduren betalte entreprenøren det beløb, som denne havde til gode, samt at denne først udstedte fakturaen efter at have modtaget betalingen. Opfyldelsestidspunktet var ifølge fakturaen den 6. juni 2011, men ifølge retten i første instans havde sagsøgeren med rette konstateret, at entreprenørens opfyldelse ikke kunne have fundet sted i 2011, eftersom den faktisk havde fundet sted i 1998. Retten i første instans delte ligeledes sagsøgerens opfattelse af, at opfyldelsestidspunktet ikke henviser til betalingen for den økonomiske transaktion, der er angivet i fakturaen – ligesom indtrædelsen af sagsøgerens fradragsret ej heller er knyttet til betalingen – men derimod til den faktiske gennemførelse af den økonomiske transaktion.
- 7 Det fremgår af forældelsesreglen i § 164 i lov om almindelige skatte- og afgiftsprocedurer, at retten til at anmode om tilbagebetaling af afgiften udløber efter fem år regnet fra den sidste dag i det kalenderår, hvori rettigheden opstod. Retten i første instans bemærkede, at den omstændighed, at entreprenøren ikke havde mulighed for at udstede fakturaen inden for fristen, måtte tilskrives

sagsøgerens handlinger, således som Fővárosi Ítéltábla ligeledes havde fastslået i sin afgørelse. Ifølge retten i første instans havde sagsøgte retmæssigt fastsat opfyldelsestidspunktet til et andet end det i fakturaen angivne, hvorfor sagsøgte havde ret, da den afviste sagsøgerens anmodning om tilbagebetaling af afgiften, eftersom fradragsretten var udløbet som følge af, at der var forløbet mere end fem år siden dens indtræden.

- 8 Sagsøgeren har iværksat kassationsanke til prøvelse af den endelige dom med påstand om, at den ophæves, og at der træffes en ny afgørelse, der er i overensstemmelse med loven. Efter sagsøgerens opfattelse har såvel retten i første instans som sagsøgte foretaget en fejlagtig fortolkning af forældelsesfristen for retten til at fastsætte afgiften, eftersom den pågældende forældelse ikke vedrører sagsøgeren, men derimod den afgiftspligtige person, som udsteder fakturaen og oppebærer indtægten. Sagsøgeren har ligeledes anført, at fradragsretten ikke indtrådte, så længe den ikke havde fået en korrekt udstedt faktura i hænde. Følgelig havde sagsøgeren, i mangel af en faktura, ikke mulighed for at udøve sin fradragsret. Den har gjort gældende, at forældelsesfristen ikke kan løbe i det tidsrum, hvor betingelserne for fradragsretten ikke er opfyldt. Sagsøgeren har bestridt, at den omstændighed, at der ikke blev udstedt nogen faktura, skulle kunne tilskrives dennes handlinger, og den har anført, at fakturaudstederen kunne have udstedt denne på et hvilket som helst tidspunkt, men at usikkerheden omkring fordringens størrelse var til hinder for opfyldelsen af dens faktureringsforpligtelse. En ordlydsfortolkning af den tidligere momslovs § 32 viser, at sagsøgeren ikke havde fradragsret, før afgiften blev overvæltet, og at forældelsesfristen derfor heller ikke kunne begynde at løbe. Endvidere er det sagsøgerens opfattelse, at opfyldelsen af kontrakten forudsætter, at begge parter opfylder den, og ikke kun den ene part.
- 9 Sagsøgte har i sit svarskrift nedlagt påstand om stadfæstelse af den endelige dom og har anført, at en fakturas opfyldelsestidspunkt ikke henviser til betalingen, men derimod til gennemførelsen af den økonomiske transaktion mellem parterne. Følgelig har den gjort gældende, at den endelige dom indeholder en korrekt fastlæggelse af opfyldelsestidspunktet og dermed også af tidspunktet for forældelsens indtræden.

Kúrias standpunkt

- 10 Under de ovenfor beskrevne omstændigheder i sagen, hvor der er opstået uenighed mellem parterne vedrørende størrelsen af vederlaget for tjenesteydelsen, og hvor beløbets størrelse er blevet fastsat ved en retsafgørelse, uden at der er blevet udstedt en faktura, før betalingen reelt har fundet sted, ønsker Kúria oplyst, om der kan ses bort fra bestemmelserne i sjette direktiv og i momsdirektivet for så vidt angår opfyldelsen og dermed også overvæltningen af afgiften, samt om det i mangel af en faktura – som udgør en formel betingelse for fradragsretten – er muligt at gå ud over medlemsstatens lovgivning vedrørende forældelse. Kúria ønsker ligeledes oplyst, om det har betydning for udøvelsen af fradragsretten, at

sagsøgeren ikke frivilligt opfyldte sin betalingsforpligtelse efter den endelige dom, men at den derimod gjorde det under den af entreprenøren iværksatte fuldbyrdelsesprocedure, når der endvidere henses til, at fakturaen – som udgør en formel betingelse for fradragsretten – ikke blev udstedt, før sagsøgeren havde foretaget opfyldelse og anmodet entreprenøren herom, hvorfor det er nødvendigt at fastlægge det nøjagtige tidspunkt, hvorpå beregningen af fristen for udøvelse af denne rettighed begynder.

- 11 Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) har ved talrige lejligheder taget stilling til de materielle og formelle betingelser for momsfradrag. For så vidt angår de materielle betingelser har den fastslået, at fradragsretten indtræder på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, dvs. når levering af tjenesteydelserne finder sted. I forbindelse med en undersøgelse af opfyldelsesfristen fastslog Domstolen i dom C-533/16 [Volkswagen], præmis 43, under henvisning til generaladvokatens forslag til afgørelse, at selv om momsfradragsretten i henhold til momsdirektivets artikel 167 indtræder på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder, er det i henhold til samme direktivs artikel 178 i princippet kun muligt at udøve denne ret fra det tidspunkt, hvor den afgiftspligtige person er kommet i besiddelse af en faktura.
- 12 Da fakturaen som følge af uenigheden mellem parterne angående vederlagets størrelse ikke blev udstedt, før betalingen havde fundet sted i 2011, kunne sagsøgerens fradragsret først indtræde på dette tidspunkt. Der må ikke ses bort fra den relevante omstændighed, at entreprenøren, som udstedte fakturaen, ej heller havde modtaget det indgående momsbeløb før dette tidspunkt, og at det derfor ligeledes var på dette tidspunkt, at indbetalingen heraf til skattevæsenet fandt sted. Det er Kúrias opfattelse, at fristen for udøvelse af retten til momsfradrag skulle beregnes fra det tidspunkt, hvor der – efter leveringen af tjenesteydelsen – er foretaget overvæltning af momsbeløbet, og hvor beløbet er blevet indbetalt til skattevæsenet, og fakturaen er blevet udstedt i henhold til direktivet.
- 13 Den sagsøgte afgiftsmyndighed har tillagt udøvelsen af retten til momsfradrag tilbagevirkende kraft til tidspunktet for den oprindelige opfyldelse, og henset til den femårige forældelsesfrist er det dens opfattelse, at fristen for at anmode om tilbagebetaling er udløbet. Efter Kúrias opfattelse er denne fremgangsmåde imidlertid i strid med princippet om afgiftsneutralitet. Bestemmelserne på området for fradrag – og dermed også for tilbagebetaling af afgiften – har til formål at fritage den erhvervsdrivende fuldstændigt for enhver byrde hvad angår den moms, som skal betales eller er betalt i forbindelse med sin økonomiske virksomhed. På denne måde sikrer det fælles momssystem neutraliteten for så vidt angår enhver afgiftsbyrde på økonomisk virksomhed, uanset formålet hermed og resultatet heraf, så længe den pågældende virksomhed som hovedregel er momspligtig. Dette princip ville blive tilsidesat, hvis udøvelsen af fradragsretten for den moms, der er angivet på en faktura udstedt under de beskrevne omstændigheder, blev nægtet på grund af en restriktiv fortolkning af opfyldelsestidspunktet uden hensyntagen til de særlige omstændigheder i den foreliggende sag.

- 14 Domstolen har ligeledes truffet afklarende afgørelser vedrørende medlemsstaternes lovgivning på området for forældelse (f.eks. dom C-8/17 [Biosafe – Indústria de Reciclagens] og C-533/16 [Volkswagen]). Den fastslog således i ovennævnte dom Vol[ks]wagen, at EU-retten skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor moms blev faktureret den afgiftspligtige person og betalt af denne person flere år efter de omhandlede varers levering, nægtes ret til tilbagebetaling af moms med den begrundelse, at den i denne lovgivning fastsatte præklusionsfrist for udøvelse af denne ret begyndte at løbe fra leveringstidspunktet og var udløbet inden indgivelsen af tilbagebetalingsanmodningen.
- 15 Domstolen har i flere af sine afgørelser fastslået, at afgiftsmyndigheden kan nægte en afgiftspligtig person ret til momsfradrag, når det er godtgjort, at den pågældende person svigagtigt har tilsidesat de fleste formelle betingelser, som påhviler ham for at kunne drage fordel af denne ret (dom C-332/15 [Astone], præmis 59), og i Volkswagen-sagen henviste den ligeledes til nødvendigheden af, at den afgiftspligtige person udviser behørig agtpågivenhed. Dette ræsonnement blev bekræftet i dommen i sag C-8/17 [Biosafe – Indústria de Reciclagens] (præmis 44), hvori en tilsvarende forældelsesfrist blev overskredet.
- 16 Det kan ud fra sagens omstændigheder uden tvivl fastslås, at parterne ikke handlede med misbrug eller svig for øje for så vidt angår moms, men ikke desto mindre handlede sagsøgeren til en vis grad i »ond tro«, for så vidt som denne ikke frivilligt opfyldte sin betalingsforpligtelse til trods for den endelige dom. Følgelig ønsker Kúria ligeledes oplyst, om denne form for ond tro hos den afgiftspligtige person har betydning for udøvelsen af fradragsretten, når adfærden førte til, at fakturaen blev udstedt senere af den anden kontraktpart, som fulgte tidspunktet for den faktiske betaling.

Budapest, den 7. marts 2019

[udelades] [underskrifter]